

Reflexe – Dušičkové věnce

2. 11. 2006

S blížícím se svátkem dušiček jsme si všimli velkého zájmu o to, aby se tento kurz uskutečnil. Kurz jsme nastavili na den dušiček, který byl tento rok ve čtvrtek **2. 11. 2006**, od 16.30 hodin začali přicházet první nedočkavci. Někteří místní lidé mysleli, že je pozdě vyrábět a zdobit dušičkové věnce v den dušiček. Já jsem měla zjištěno, že jsou dušičky v týdnu od 1.– 8. listopadu, to je dušičkový týden, kdy by měli chodit příbuzní v tomto čase i nečase na hřbitovy a modlit se za duše v očistci, a ty pak získají takzvané plnomocné odpustky. Po tomto, dá se říci odůvodnění, jsem je uklidnila, a pak už nic nebránilo tomu, aby se mohli s chutí pustit do díla. Materiálu bylo dost pro všechny. Zajímavé bylo to, že nikdo kdo vyrobil dušičkový věnec si jej nechtěl nechat doma přes noc do druhého dne, a tak je odváželi na místní hřbitov v Kosmové ještě tentýž večer.

Anna





Moc se mi líbila velká účast našich mladých holek, to mě opravdu potěšilo a také, že si vzpomněly na babičku (Klárku) a tetu (Vlastu). Hezky jsme si o našich zemřelých během kurzu popovídaly. Měla jsem slzy na krajíčku, ale potěšilo mě to. Cítila jsem se během kurzu moc dobře, i když nebyla hudba. Dušičkový věnec jsme měly každá jiný, a každá jej měla zajímavě naaranžovaný. Zdobení na věnce vypadalo, že nevyjde pro všechny, ale nakonec bylo vše v pořádku a každý měl trochu. Nezajistila jsem si tůji ani smrkové větývky, ale holky sehnaly dost, že zbylo i pro mě.

Božena